

jeg for mit Vedkommende vilde ikke driste mig til at forelægge en saadan Lov, før der var givet saavel Geistligheden som andre Medlemmer af Menigheden Leilighed til at udtale sig desangaaende, ligesom jeg heller ikke kan troe, at nogen kommende Cultusminister vilde finde det forsvareligt eller endog sømmeligt at fremlægge en saadan Lov, uden at den var forbedret paa den angivne Maade. Undsød man en saadan Forberedelse, er jeg overbevist om, at der, hvor god Loven end maatte være, vilde reises Klager fra Kirkens Side over, at der ikke var givet den Leilighed til at udtale sig, og disse Klager vilde efter min Forventing ogsaa være grundede; men jeg anseer det for at være af største Vigtighed, at en Sag af en saadan Betydning ikke skal begynde med Misfornoielse og vedblivende vække Misfornoielse. Jeg maa derfor fastholde den Tanke og Anskuelse, som af min ærede Forgænger i Ministeriet er udtalt angaaende dette Anliggende. Forsaavidt den ærede Forslagsstiller har spurgt mig, om jeg finder det sandsynligt, at der vil blive Anvendelse for den omhandlede Sum allerede i indeværende Finantsaar, da nærer jeg vel nogen Tvivl om, hvorvidt dette maatte blive Tilfældet, men alt Haab er dog ikke opgivet derom, og jeg har derfor med Hensyn dertil troet ikke at kunne undlade at burde opføre denne Sum paa Finantsloven for indeværende Aar.

Grundtvig: Det synes, uden videre Sammenligning, at gaae den ærede Cultusminister med den saakaldte Synode fordom og nu Forsamling, som det gik Paverne med Concilierne (Hør!), at de bestandig tale om, at de ere nødvendige, men dog ikke ønske at sammenkalde dem (Hør!). Jeg er nu ikke af dem, der vente store Ting af saadanne Samlinger, hvad de saa end kaldes, og jeg har derfor ogsaa ligesom den første Gang, da der gjordes et Forlangende af Pengemidler til dem, stemt derimod; men, da nu den ærede Nigsdagsmand, som har stillet det foreliggende Undringsforslag, siger, at det er stillet, fordi han troer, at saalænge der bevilges en Pengesum, som skal være tilstrækkelig for at sammenkalde en saadan Forsamling, saalænge bliver der ikke Noget af en ny kirkelig Lovgivning, og derfor ønsker han, at der ikke skal bevilges

Mere, end hvad der kan høre til at forberede disse Lovforslag i Sammenligning med dem, der ere under andre Ministerier — da han anfører denne Grund, og jeg ikke anseer det for usandsynligt, at der endnu en Stund, saalænge vi bevilge disse 5000 Rbd., ikke kommer en saadan Forsamling, og da jeg for min Part er overbevist om, at en saadan Ordning af Kirkens Forhold — thi om dens Tilstand vil jeg ikke med den ærede Cultusminister tale som en Gjenstand for Lovgivning — som den, vi for Diebliffet kunne vente, vilde blive værre end ingen, see saa skal jeg stemme for de 5000 Rbd. (Hør!) i det Haab, at saa for det Første hverken nogen Sammenkaldelse vil skee eller nogen Lov udkomme (Hør!).

H. Sage: Det er ikke for at tale imod den under Nr. 7 foreslaaede Sum, at jeg reiser mig, men for at udtale det Haab, at det maa lykkes den meget ærede Cultusminister i næste Aar at forberede det Nødvendige med Hensyn til Folketirkens Forfatnings Ordning, og jeg ønsker, at det maatte være muligt for den ærede Minister at give et bestemt Tilfagn i saa Henseende. Vi maae erindre, at den ærede Minister staaer paa, at en Synode skal sammenkaldes for at faae denne Sag ordnet; det kunne vi altsaa ikke komme tilbage fra, dersom vi ønske Sagen gennemført af det nuværende Ministerium. (J. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?). Men, at der er en Trang til at faae denne Sag ordnet, derom troer jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl. I det Folketirken er særlig begunstiget ved Grundloven, er den paa den anden Side ved Grundlovens 7de Afsnit udsat for den Kamp, som Catholicismen paa den ene Side og protestantiske Secter paa den anden Side ville kunne berede den, og jeg troer, at Folketirkens Medlemmer, hvad enten de ere Geistlige eller Lægfolk, have et billigt Krav paa, at Forholdet snarlig ordnes saaledes, at Kirken, der for Tiden befinder sig i en Dvergangstilstand, faaer den nye Forfatning, som Grundloven har anseet som nødvendig. Om Tiden er gunstig for dette Forholds Ordning eller ikke, tør jeg ikke besvare; men jeg troer, at det, som man nu anseer for ugunstig, let maa kunne